

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП.

ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
Велико Търново

Година XXXV

1977

СЕПТЕМВРИ

8

Четвъртък

Вестникът е основан през 1948 година

Брой 107 (3942)

Цена 2 стотинки

На богатир Октомври син достоен

Деветосептемврийска среща на поколенията

Материално и духовно възвисяване

С гордост и възторг среща ме своя най-голям ден. И най-светъл. На празничните площади и улици, сред стоманените скелети и звездите, с вдените стягове на дързвото нието. За 33-ти път в обстановка на политически и трудов подем приветствуваме победата на социалистическата революция, рождението на нашата нова България.

За Деветосептемврийската победа мечтаех и се борих не едно поколение пламенни народни синове и дъщери. Девети септември стана героичен епизод на една драматична и продължителна битка с капитализма и фашизма. Победният ден, извоюван с подвиги и саможертва на хилядите знайни и незнайни герои, с решаващата помощ на Съветската армия-освободителка, откри нова ера в развитието ни — ерата на динимичното материално и духовно възвисяване, непознато в цялата наша тринадесетвековна история.

В кратък исторически срок нашият народ, ръководен от своята Благоевско-Димитровска комунистическа партия, изгради промишленост със съвременни отрасли, създаде модерно селско стопанство, издигна високо жизненото си равнище. Днешна България, десет пъти по-богата от доловенна буржоазна България, разполага със стотици учебни заведения и научни институти, театри и кинозали, здравни заведения и детски градини, стадиони и басейни, почивни домове и курортни центрове.

Този скок, гигантски и всеотраден, стана възможен благодарение на искрената и животворна дружба със Съветския съюз, на нерушимата дружба и сътрудничество с братските социалистически страни, с които непрекъснато разширяваме и задълбочаваме икономическата интеграция в рамките на Съвета за икономическа взаимопомощ.

Победата на Девети септември и историческите завоевания на народа са неразривно свързани с безсмъртните идеи на Великия октомври. Нашият народ бе един от първите,

последвал примера на руските работници и селяни. Партията на българските комунисти бе една от първите, приела знамето на Октомври за свое собствено знаме. Всички наши завоевания в социалистическото строителство са убедително доказателство за притегателната сила на делото на победилата преди 60 години революция, открила нова ера в историята на човечеството.

В дните пред Девети септември и в юбилейните дни на Великия октомври нашият народ, трудовете хора от окръга отдават своите сили и умения за реализиране на стратегическия лозунг на Единия десетия партиен конгрес: „Ефективност и качество, качествено и ефективност“. Образци на трудов героизъм проявиха шестте тъкачки-многомашиннически от великотърновската фабрика „Васил Мавриков“ — Иваничка Станева, Анка Славчева, Мария Кръстева, Йорданка Първанова, Цветана Костова и Йорданка Христова. Те рапортуваха, че даденото обещание пред другаря Тодор Живков да изпълнят петгодишните си планове до 9 септември 1977 година е вече реалност. Икономическите върхове на седмата петилетка с успех шурмуват и животновъдите от кло новото стопанство — с. Моравна на Свишовския аграрно-промишлен комплекс. В чест на 60-годишнината на Великия октомври те се стремят към рекордни успехи — да изпълнят годишния си план за млекодажба и прираства 40 дни предсрочно, да получат надпланова продукция 200 тона мляко и 10 тона месо.

По примера на първенците десетки колективи от окръга, участвуват в съревнованието „60 ударни дни в чест на Великия октомври“ и дават своя принос в изграждането на икономическата и духовната мош на Родината ни. А тя, нашата социалистическа родина, гледа със спокойствие в днешния и с оптимизъм в утрешния ден — едно от найценните завоевания на социалистическия труженник.

Организирана от Окръжния комитет на Партията и редакцията на в. „Борба“, това е

Винаги ни е правило впечатление онова нетърпение на тези вече възрастни хора, които от най-ранната си младост са тръгнали в първите редици. В авангарда на борбата за свободата на народа, в авангарда и при създаването на новия, мечтан, свободен живот. С такава непресекваща енергия и всеотдайност, за да дадат всичко, което е по силите им, с таква засилено чувство на отговорност и дисциплина, когато трябва да присъствуват някъде. Те, няколкото поканени на срещата ветерани и изобщо представители на по-старото поколение, бяха първи и в Младешкия дом — Велико Търново. Далече преди да настъпи определен час. И най-търпеливо чакаха пристигането на другите, по-младите.

„Постигната с решаващата помощ на Съветската армия, Деветосептемврийската революция от самото си начало беше социалистическа революция, повторение на Великия октомври в основното, в главното.“

Часть е девет на обещаващата и този ден горещо времето 23 август. Всички са зели места около четиристълника от маси в зала 30 на Младешкия дом. Другарката Маргарита Кемалова, секретар на Окръжния комитет на Партията, се изправя, за да затихнат някак изведнъж разговорите и да започне срещата на представителите на всички поколения.

Току-що отмина едно голямо тържество във връзка с освобождаването на България от османско иго — отбелязва тя във встъпителното си слово. — Малко дни ни делят от друго събитие, най-епохалното на века — шестдесетгодишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. В навечерието сме и на 33-годишнината на Девети септември. Градът и окръгът, станали люлка на социалистическото движение, и тази година още веднъж ще докажат, че те зи, които носиха високо знамето на Октомври и под то ва знаме вървяха на живот и смърт за делото на социализма, и днес са в първите редици на борците за постро яването на развито социалистическо общество, за укреп ването и процъфтяването на делото на Октомври в нас тоящето и в бъдещето.

Срети от пламъка на удолетвореността са думите на другарката Кемалова за политическия и трудов подем в окръга, за

среща на поколенията. Преглед на този път, който е изминал окръгът от октомврийските дни на седемнадесета година, през бурните години на антифашистката борба и утвърждаването на народната власт, до днешни дни. До тези наши днешни горещи, но победоносни дни, в които имаме щастието да живеем всички ние. Всички дължим благодарност на дейците, които понесоха на раменете си трудностите на антифашистката борба, които вървяха безкрайно във великото дело на Октомври и под неговото знаме участваха в реализирането на идеите на нашата марксистко-ленинска теория, идеите и борбите на нашата партия.

За да споделят мисли с тях (за кой ли път вече през тези тридесет и три години народна власт), за преживяното в огъня на борбата. А също и да чуят то ва, което възнува представи телите на по-младите поколения пред Празника на свободата. Празник в такава забележителна юбилейна година на Великата октомврийска социалистическа революция. Тяхнали ако не беше тази революция, нямаше да я има и нашата революция, нашата победа, нашата свобода.

Не някой друг, а първият секретар на ЦК на БКП и председател на Държавния съвет на НР България другарят Тодор Живков заяви точно преди три години на тържественото юбилейно заседание в зала „Универсиада“:

„Постигната с решаващата помощ на Съветската армия, Деветосептемврийската революция от самото си начало беше социалистическа революция, повторение на Великия октомври в основното, в главното.“

Часть е девет на обещаващата и този ден горещо времето 23 август. Всички са зели места около четиристълника от маси в зала 30 на Младешкия дом. Другарката Маргарита Кемалова, секретар на Окръжния комитет на Партията, се изправя, за да затихнат някак изведнъж разговорите и да започне срещата на представителите на всички поколения.

Току-що отмина едно голямо тържество във връзка с освобождаването на България от османско иго — отбелязва тя във встъпителното си слово. — Малко дни ни делят от друго събитие, най-епохалното на века — шестдесетгодишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. В навечерието сме и на 33-годишнината на Девети септември. Градът и окръгът, станали люлка на социалистическото движение, и тази година още веднъж ще докажат, че те зи, които носиха високо знамето на Октомври и под то ва знаме вървяха на живот и смърт за делото на социализма, и днес са в първите редици на борците за постро яването на развито социалистическо общество, за укреп ването и процъфтяването на делото на Октомври в нас тоящето и в бъдещето.

Срети от пламъка на удолетвореността са думите на другарката Кемалова за политическия и трудов подем в окръга, за

среща на поколенията. Преглед на този път, който е изминал окръгът от октомврийските дни на седемнадесета година, през бурните години на антифашистката борба и утвърждаването на народната власт, до днешни дни. До тези наши днешни горещи, но победоносни дни, в които имаме щастието да живеем всички ние. Всички дължим благодарност на дейците, които понесоха на раменете си трудностите на антифашистката борба, които вървяха безкрайно във великото дело на Октомври и под неговото знаме участваха в реализирането на идеите на нашата марксистко-ленинска теория, идеите и борбите на нашата партия.

Борис Богданов, герой на социалистическия труд, член на бюро на Централната контролно-ревизионна комисия на БКП, доктор Йордан Чернев, активен участник в борбата против фашизма и капитализма, Стефан Цонев, председател на градския съвет на борците против фашизма и капитализма — В. Търново, Антон Гугов, заместник-председател на Окръжния народен съвет, Петър Моисеев и Александър Мелников, съветски специалисти от СХК „Свилоза“ — Свищов, Анатолий Стасенко, съветски специалист от Домостроителния комбинат — Горна Оряховица, Иван Дончев от МК „Енчо Стайков“ — Лясковец и Паулина Пенева от Захарния комбинат — Горна Оряховица, завършили висшето си образование в Съветския съюз, Иван Златев, председател на Окръжния съвет на Българските профсъюзи, Иван Ненов, герой на социалистическия труд, монтажник, Йорданка Първанова, тъкачка-многомашинничка от фабрика „В. Мавриков“, изпълнила петилетния си план, Тодорка Георгиева, ръководителка на младешка производствена единица в Завода за запаметяващи устройства — Велико Търново, Атанас Попов, главен агроном в Ресен, Йордан Попов, заслужил художник от град Елена, Петър Парижков, поет, връстник на Свободата, Русин Рузинов, активен участник в борбата против фашизма и капитализма, Петър Узунов, учител-пенсионер, Йордан Борисов, активен антифашист, библиотекар в град Елена, Валентин Инчев, пионер от Велико Търново.

И ето, че думата е дадена на стария революционер Борис Богданов.

И ето, че думата е дадена на стария революционер Борис Богданов.

И ето, че думата е дадена на стария революционер Борис Богданов.

И ето, че думата е дадена на стария революционер Борис Богданов.

И ето, че думата е дадена на стария революционер Борис Богданов.

БРАТСКИ ПОЗДРАВЛЕНИЯ

По случай Празника на свободата първият секретар на Полтавския областен комитет на КПУ Ф. МОРГУН и председател на Областния съвет на депутатите на трудещите се Г. ПУДЕНКО са изпратили

ли поздравителна телеграма до първия секретар на Окръжния комитет на Партията Никола ВАСИЛЕВ и до председателя на Окръжния народен съвет Димитър ЦЪРОВ:

Скъпи другари,

Полтавският областен комитет на Комунистическата партия на Украйна, Областният съвет на депутатите на трудещите се, всички труженници от Полтавска област поздравяват Вас и всички трудещи се от окръга с 33-та годишнина на социалистическата революция в България.

Успехите на българския народ и приносът на трудовите хора от Великотърновския окръг за социалистическите преобразования в Народна република България радват всички полтавчани.

Искрено желаем на всички комунисти, на всички трудещи се щастие, нови творчески успехи за преторване в живота решенията на Единнадесетия конгрес на БКП. Да живее нерушимата съветско-българска дружба!

Тържествени събрания

Снощи в Драматично-музикалния театър „К. Кисимов“ — Велико Търново се състоя тържествено събрание по случай 33-годишнината на социалистическата революция в България. В деловия президентски зал на Окръжния комитет на БКП начело с първия секретар Никола Василев, председател на Окръжния народен съвет Димитър Църов, представители на масови и политически организации, активни антифашисти, орденоносци и първенци в производството. Доклад „Тридесет и три години по пътя на възхода“ изнесе Димитър Балукос, секретар на Окръжния народен съвет. Подчертано бе, че Девети септември е продължение на Великия октомври. В годините на народната власт производствената продукция нарас на 59 пъти, а само нашият окръг с производството на 4,2 на сто от общия обем на промишлената продукция се нарежда на седмо място в страната. В резултат на раз

горялото се съревнование в чест на празника на свободата и на юбилей на Великия октомври промишлеността в окръга за осеммесечното про изведе над плана продукция за 15 млн. лева. Големи са успехите и в селското стопанство, което предале тази година на държавата в повече 15 600 т зърно. Значителни завоевания бяха отчестени и в останалите области на социалистическото развитие на окръга.

Изпратени бяха телеграми до централните комитети на КПСС и ВКП. В концертната програма взеха участие артисти от ДМТ „К. Кисимов“ и самодейни колективи.

Тържествени деветосептемврийски събрания се състояха на 6 септември в Горна Оряховица и Полски Тръмбеш, а на 7 септември в Елена, Лясковец, Павликени и Свищов.

(Соб. инф.)

Преходно знаме за първенците

Вчера бе отчетено социалистическото съревнование между бригадите, работещи по метода на Николай Злобин. Над 360 души работеха на повече от 40 обекта, предимно жилищни. От пределиците 644 апартамента до края на годината те са предали вече 236.

Новият носитель на преходното червено знаме на Окръжния народен съвет и ОС на БПС за злобинска бригада-първенец през полугодие е колективът на Николай Георгиев от Велико Търново.

Знамето бе връчено от Николай Панайотов, заместник-председател на ОНС.

Среща на орденоносци

Колективът на Автокомбинат — Велико Търново се включи активно в социалистическото съревнование „60 ударни дни в чест на Великия октомври“.

Водачи на самосвали ще последват примера на първенците, като всеки ден ще извършват по един курс повече от планираните, сервизните работници ще скъсват времето на автомобилите с 10 часа, а всички автостопани ще работят под девиза

„На строителите на социалистическото общество — високо качество и култура на транспортното обслужване“.

На състоялата се вчера среща на първенците-орденосци и шофори-безаварийци инициаторите бяха приветствувани от Стоян Овчаров, представител на стопанското объединение „Автомобилеи-транспорт“.

Михаил МАНОЛОВ

500-хилядният елдвигател

В навечерието на 9 септември колективът на Завода за телферни елдвигатели — Велико Търново произведе 500-хилядния елдвигател. Само през август са предали 593 двигателя повече. Предсрочно е изпълнен годишният план за износа и ширпотребата, а годинната програма за производството на продукция с оцен

ка „К“ е преизпълнена близо 2 пъти.

На 6 септември бе поставен своеобразен рекорд — изработени бяха 657 двигателя, толкова, колкото се предвижда да бъде средногодишното производство на завода през 1980 г.

Петко ИЛИЕВ
секретар на заводския партиен комитет

Предпразнични дарове

В навечерието на Празника на свободата горнооряховчаните получиха нова придобивка — летен театър с 2250 места в парк „Детски кът“. Проектът му е дело на колектив с ръководител арх. Йордан Карастоянов. В изграждането му най-активно участие взеха бригадите на Любен Драганов, Моско Лескович и Муштафа Алиев от СП „Благоустройство и комунално стопанство“ — Горна Оряховица.

На състоялото се по този повод тържество във вторник първият секретар на градския комитет на БКП Стоян Коцев честити новата придобив

ка на трудещите се и обявя ления театър за открит.

Соня ШАРАНКОВА

Златно отличие от Пловдивския панаир

На тазгодишния международен панаир в Пловдив колективът на Завода за запаметяващи устройства във Велико Търново се представи с най-новото си производствено устройство „Еста-2“.

Услугата на работници и инженери да подобрят качеството и надеждността на изделята се увеличават със заслужен успех — та „Еста-2“ бе отличена със златен медал. Високото отличие е стимул за нови успехи в работата за усъвършенстване на това производство.

Драган ВЕЛАНОВ

НА БОГАТИР ОКТОМВРИ СИН ДОСТОЕН

От 1 стр.

Старият партиен деец се изправа първо. Още в самото начало думите му грабват вниманието на присъстващите — от представителите на неговото поколение до пионерите. Такава неща той може да сподели с присъстващите, на толкова героични прояви е бил свидетел през двете години си плодотворен живот. Но тази година е особена — юбилейна за нашата държавна обидна Свещетна служба. И в терзаният се връща в спомените си към тези начални години на свещетна власт, когато и враговете бяха много, а нашата първа в света социалистическа страна, но и приятелите също в своя свят и особено в България тук тя в един ритъм със сърцата на братушките. И именно за тази борба за социална справедливост революционна започва разказа си Борис Богданов. Борба под ръководството на Партията, която през май 1919 г. на своя Трети конгрес превърна в Българска комунистическа партия.

В приетата тогава програмна декларация беше казано, че средствата на Партията за революционна борба са от масовата акция до масовата политическа стачка и до въоръженото въстание. Или ние трябва да поемем по единствено верния път — болшевиизмът на Партията.

Във Великотърновския окръг още в началото на 1919 година се създава широка пропагандна дейност за популяризиране идеите и опита на Октомври. На голямо публично събрание във Велико Търново на 27 януари говориха Никола Габровски и издана лозунгът за Българска федеративна свещетна република. В протестната телеграма от 23 септември 1919 г. на публичното събрание в Горна Оряховица се заявява, че „Ако управниците не се вслушат в нашите поведителни гласове, то ние по ботевски се захващаме, че ще си послужим с всички средства по всички на от руските болшевики“.

А през декември същата година на публично събрание в Калитин фаро се издана лозунгът: „Да живее българо-свещетна република!“.

Другият Богданов посвеща, че голямо влияние в окръга е имала брошурата на Васил Коларов „Болшевишка Русия“. Вси четири екземпляра са били получени тук, от които лет отпечатани на жълта хаваджийска хартия.

За два три дни ние, пропатандистите, разучихме брошурата и търнахме по селата да разясняме истината за болшевишка Русия. Този труд на Васил Коларов занесе един голям удар върху писанията на реакционните буржоазни вестници.

Акцията на 27 юли

Искаше да се сплътят в голямата Транспортирната стачка, през декември 1919 г. последвана от стачката на работниците от Захарната фабрика, продължила и през януари 1920 година. Но преди това нека проследим две събития, които имат грамадно значение за революционизирването на нашата работническа класа. Това първо акцията на 27 юли 1919 година.

И все така възниква друга рт Борис Богданов подхваща разказ за тази мирна акция, която Партията обявява в защита на интересите на трудещите се. Макар и все още Младият партиен клон, той веднага бил секретар на местния синдикален съвет, обединяващ дейността на няколко профсъюзни организации в Горна Оряховица. Било е важно дело да се съберат в Калитин оттам цялата манифестация, състав от около четиристотин души, тръгва по шосето за града и стига до местната белинстачница. Там обаче е трябвало да сплътят „младият клон“ на калитинския на заедно поименно войници. Сега четим на местния комитет в Партията Панабот

Шанкер и председателят на синдикалната организация Хараламби Стоянов тръгнали напред да преговарят с командира. Полковник Атанасов обаче е бил категоричен — няма да ги пусне. Тогава, да да не се дават напръци жертви, манифестантите се връщат в Калитин, където на правили митинг. Присъстваха са много работници и от Захарната фабрика.

Това е било една преобладаваща големите събития през декември.

Лятната стачка в Захарната фабрика

От 4 до 7 юни работниците от Захарната фабрика влизнаха стачка за подобряване на своето положение — продължава увлекателния си разказ Борис Богданов.

Предложиха исканията си на директора на фабриката, но той не ги прие. Спомянем си сутринта на 4 юни. Всички се бяха събрали пред входа и чакаха комитетът, който беше отишъл при директора, още един път да предложи исканията. Директорът пак не ги прие. Тогава секретарят на секцията на захарните работници Анастас Нешев се качи на един камък и каза, че обявяване стачка.

Присъстваше там като секретар на синдикалния съвет, Борис Богданов възкресява картината на хвърлените от вятърът във въздуха шапки и касети и свакш чува виковете „Ура-а“. Та ние не може да се забавим така, мин на фактически гласуваната резолюция: „Стачката започва“.

Пет дни продължи тя, от 4 до 7 юни включително. Господарите капитулираха и подписаха колективния трудов договор. В него се поставяше въпросът, че профорганизацията става единствен прелестител на работниците и директорът трябва да разговаря само със секционния ръководство. От тогава до годините събития може да се каже работниците станаха господари на фабриката. По време на стачката срещу фабриката имаше палатка, на която се вееше червен флаг и пишеше „Революционен шаб“. Това е отражение на влиянието на Октомврийската революция.

Калитинската република

Третият разказ на стария революционер Борис Богданов. Най-характерният най-вълнуващият, в резултат на призова на

Партията на 24 декември 1919 година в Горна Оряховица става голяма манифестация. На гарата са се събрали около две хиляди души. Всички железничари бяха напуснали работата, но имало работници и от други предприятия. Отново е имало и войници, и картерници, цялата гара е била обколена от добри милиции кордон, но хората не са уплашили.

Оттам тръгна голямата манифестация към града. На пред върхаха комсомолци и червени рубашки, носеха голям транспарант, върху който пишеше „Войници, не стреляйте срещу братята си“. Действително, въпреки командите на офицерите, войниците застанаха с пушки при нозе и манифестацията спокойно се изтегли към града. Там стана голям митинг, за който чуждестранни кореспонденти бяха събрани, че са присъствували три хиляди души. За пръв път след войната Горна Оряховица виждаше такава внушителна манифестация.

Как няма да си го спомня старият ветеран, свакш е станал звезда, когато му е било възможно не имаше на него да открие митинга. За пръв път през живота си застана пред такава огромна човешка маса.

Като казах „другари“, сякаш магнит привлече всички към трибуната. Далох думата на двама другари, които говореха едновременно. Тогава нямаше радио, нямаше съсоговорители. Едната част слушаше единия оратор, другата — другия.

Митингът завършва успешно. Тогава манифестацията се отправя към Лесковци към Захарните заводи. Но още на дъгата на правителството предприема крути мерки — започва арести уловения на железничари и трамвайни работници в София. На тази реакция е трябвало да се отговори по подобаващ начин, главно чрез транспортните работници. Ето защо градският партиен комитет се събира в Калитин.

Хараламби Стоянов вече беше влязал във връзка със София. И понеже още преди това имаше решение, че ако не удовлетворят исканията, ще има стачка, стачката беше обявена най-напред в гара Горна Оряховица. Това стана така. В тринадесет часа сирената изсвири за започване на работата. След петнадесет минути сирената започна да „надува“ продължително сабите гърди и на митинга пред делото бе обявена железническата стачка.

Борис Богданов посвеща, че последвали подобни акции в Стара Загора и в някои други градове, а на 27 декември се обявява обща стачка. Във връзка с това ЦК на БКП взеа решение на 29 декември за генерална стачка в подкрепа на железничарите и пощенщи, които вече издигали своите искания.

Твърде горещи са тези дни и нощи. Градският комитет на Партията в Горна Оряховица от ново обсъжда положението. Оказва се, че няма друго предложение, затова се решава железничарите да бъдат последвани от Захарната фабрика. Плевнал характер на произволството стачката се обявява още на 28 декември вечерта, а фактически започва на другия ден сутринта.

— Какво е характерното за стачката на захарните работници? Тогава ние я нарекохме „литалнишка“. Защото работниците захва фабрика и не излязоха от нея. Цяла седмица захаровите спяха и се храниха във фабриката. През дните на стачката там се образува една територия с център Калитин, който граничи с със Захарни заводи. И обхващахме една общност — Калитинската република. Едно име, което остана и досега.

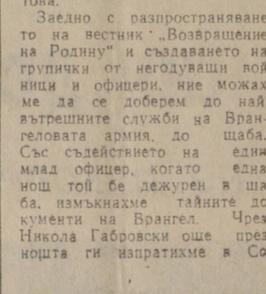
Съветска Русия — С подкрепата на народа нашата партия пое задачата да разложим тази армия, да я унищожи и прогони. Това не беше лека работа, защото всяко доказване до тази армия се наказваше най-безмилостно. Но с упорита работа се създаде един комитет към партийната организация със съответни технически служби и започна къртовска работа за разложението на Врангеловата армия. Понеже съм един от участниците в тази работа, искам да подчертая, че с разлагането на Врангеловата армия нашата партия, а не голяма помощ на младата свещетна република. Как стана това.

Заедно с разпространяването на вестник „Возвращение на Родину“ и създаването на групички от негодуващи войници и офицери, ние можахме да се доберем до най-вътрешните служби на Врангеловата армия, до щаба. Със съдействието на един млад офицер, когато една нощ той бе дежурен в щаба, измъкнахме тайните документи на Врангел. Чрез Никола Габровски още през нощта ги изпратихме в Со

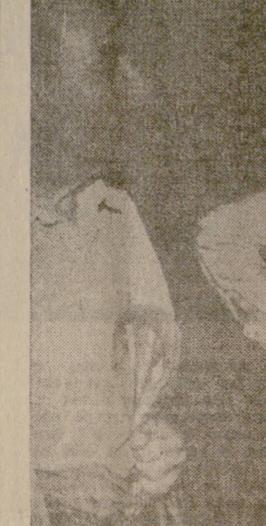
фия на Васил Коларов, а той — на Райко Даскалов, за да ги внесе за разглеждане в Народното събрание. Няколко месеца — от есента на 1921 г. до февруари на 1922 г. — земеделското правителство отлагаше поставянето на въпроса. И чак след масовите демонстрации и събрания, които предприня Партията, правителството бе принудено да вземе решение Врангеловата армия да напусне нашата страна. Но преди да напусне, тя вече беше разложена. Разкритията, които направихме, ни дадоха възможност да изпратим за родината им две групи от по триста офицери и войници.

Тази акция показва как во голямо влияние оказа върху нас Великият октомври. А чрез това влияние ние успяхме да разложим една така добре организирана армия, каквато беше белогвардейската Врангелова армия.

Доктор Чернев завършва разказа си с няколко думи за внашенето на 27 юли. Както той и нарече, една голяма дата в историята на нашата партия. За пръв път тогава в митингът дозвучат организирано, масово в подкрепа на младата свещетна република.

Свещетният специалист Анатолий Стасинко в разговор със Стефан Цонев.

Свещетният специалист Анатолий Стасинко в разговор със Стефан Цонев.

17 юли 1942 година... По ефира от Москва се разнася гласът на радиостанция „Христо Ботев“, гласът на свободния труд, гласът на Георги Димитров, който достигна до всяко честно българско сърце.

Той обрчи цялата изстрада българска земя и като пророчески зов предупреждава за опасността българският народ да бъде превърнат в роб на немските империалисти.

Гласът на Георги Димитров възвестява: „Върховен дълг на българския народ, на неговата армия и патриотична интеллигенция в сегашния исторически момент е да се сплоти в могъщ Отечествовен фронт, за спасяването на България.“

Обявена е програмата на Отечествовния фронт

За тези исторически думи на Георги Димитров с възбудено вълнение Стефан Цонев, през четири дни в събитията на 9. IX. 1942 г. във Велико Търново. Той се връща в спомените си назад, в тези години на борбата, когато трудно можеше да се предвиди, кога е било по-лесно и кога по-тежко, трудно можеше да се отдели главното от второстепенното. Но мажешкият оптимизъм сеще правения път.

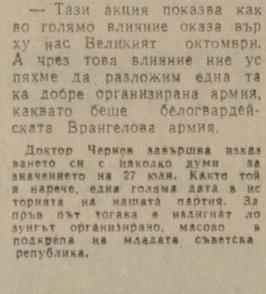
— Ние сме щастливо поколение, защото живяхме не в дни, а в цяла епоха.

Незаконните оршени, спешните покосени, са много. Но тъй като няма да забравя тази преждатата на 1942 година.

— Беше краят на август. Получихме пара и съобщение ние да се явим на изключително важна неелегална среща на 29 август, между 22 и 23 часа в лозята между Дряново и Царева ливада (Върба ново), в колибата край чешмата „Св. Марина“.

Незаконно, обхващало младежите от неизвестността на срещата, се предава и на нас, присъещувашите в залата. Заедно със Стефан Цонев, преживяващ един от тези моменти на борбата, за които още мисля в книгите. Насега тървам уречен ден. Въпреки полицейския час участниците в срещата се придвижват незабелязано към определеното място. След размяна на паролата те се срещат с другарите си.

— Тук бяха дошли неелегалните Борис Кочев (бай Ва сил), пълномощник на ЦК на БКП, Никола Български, Никола Паназов, легални членове на Районния комитет на Партията, сътрудници. Прегрънахме се. Деловата работата започна.

Свещетният специалист Анатолий Стасинко в разговор със Стефан Цонев.

Свещетният специалист Анатолий Стасинко в разговор със Стефан Цонев.

17 юли 1942 година... По ефира от Москва се разнася гласът на радиостанция „Христо Ботев“, гласът на свободния труд, гласът на Георги Димитров, който достигна до всяко честно българско сърце.

Той обрчи цялата изстрада българска земя и като пророчески зов предупреждава за опасността българският народ да бъде превърнат в роб на немските империалисти.

Гласът на Георги Димитров възвестява: „Върховен дълг на българския народ, на неговата армия и патриотична интеллигенция в сегашния исторически момент е да се сплоти в могъщ Отечествовен фронт, за спасяването на България.“

Обявена е програмата на Отечествовния фронт

За тези исторически думи на Георги Димитров с възбудено вълнение Стефан Цонев, през четири дни в събитията на 9. IX. 1942 г. във Велико Търново. Той се връща в спомените си назад, в тези години на борбата, когато трудно можеше да се предвиди, кога е било по-лесно и кога по-тежко, трудно можеше да се отдели главното от второстепенното. Но мажешкият оптимизъм сеще правения път.

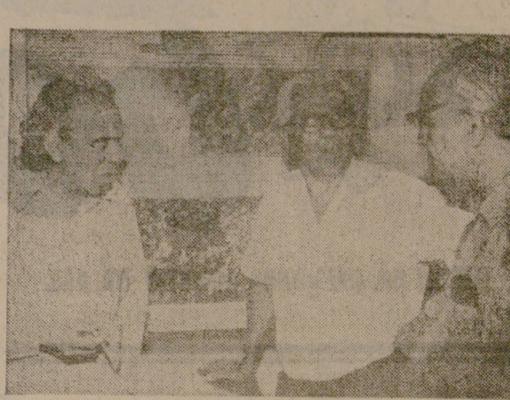
— Ние сме щастливо поколение, защото живяхме не в дни, а в цяла епоха.

Незаконните оршени, спешните покосени, са много. Но тъй като няма да забравя тази преждатата на 1942 година.

— Беше краят на август. Получихме пара и съобщение ние да се явим на изключително важна неелегална среща на 29 август, между 22 и 23 часа в лозята между Дряново и Царева ливада (Върба ново), в колибата край чешмата „Св. Марина“.

Незаконно, обхващало младежите от неизвестността на срещата, се предава и на нас, присъещувашите в залата. Заедно със Стефан Цонев, преживяващ един от тези моменти на борбата, за които още мисля в книгите. Насега тървам уречен ден. Въпреки полицейския час участниците в срещата се придвижват незабелязано към определеното място. След размяна на паролата те се срещат с другарите си.

— Тук бяха дошли неелегалните Борис Кочев (бай Ва сил), пълномощник на ЦК на БКП, Никола Български, Никола Паназов, легални членове на Районния комитет на Партията, сътрудници. Прегрънахме се. Деловата работата започна.

Има каквато да споделят и помежду си по време на печенката землчиците з. х. Йордан Попов и Йордан Борисов от Елени и доктор Йордан Чернев от Златарица.

Ден първи от най-новата история на България

Сутринта на 9. IX. 1944 г. в 6.30 часа министър-председателят Кирил Георгиев прочита Прокламацията на първото отечествоофронтовско правителство. Пред децата на новата власт стон въпросът за укрепяване на народната власт под знамето на Отечествовния фронт и възстановяване на разрушеното стопанство.

С гласа на историка Стефан Цонев ни приближи към онова възмание, обхващало народа в първите дни на победата, към възторжените митинга и въздушно шестването, отприщано като мощ на вълна. Върата в новото пд правителство в полза. С името на Отечествовния фронт се рушат „деветите“ на капитализма. Първите документи на народната власт са бележки, подписани от комитетите на Отечествовния фронт. Но те имат голяма сила.

— Първият документ, който получих като работник от

организи на Народната милиция, беше бележка от комитетта на Отечествовния фронт. В няколко реда беше написано, че комитетът ме упълномощава да правя проверки и всички са длъжни да ми оказват съдействие.

Това е голям документ, който уважава враговете и подтиква честните хора да оказват съдействие на народната власт да издирят отявните врагове и спекулантите и да ги изпрати пред Народния съд.

Силата и авторитетът на Отечествовния фронт са големи, защото макар и написани на късче хартия, те изразяват волята на народа

След спомените на ветераните от антифашистката борба разказът на заместник-председателя на Окръжния народен съвет Антон Гугов разкрива пред участниците в срещата

добри перспективи за икономическото развитие на окръга

— Когато слушам нашите многоуважаеми ветерани от антифашистката борба, техният спомен за влиянието на Великата октомврийска социалистическа революция в борбата на нашата партия и на род за социализъм, ще отбележа, че резултатите в развитието на окръга, добрите перспективи, които се разкриват и сигурно ще бъдат осъществени, са вече реално измерени на това влияние.

Задачите, които в перспективата ще се решават в окръга, имат за основа една здравна база от трудови победи на работниците, селските кооператори и народната интеллигенция. Сплотени около политиката на нашата Партия, те издигат социално-икономическия потенциал на окръга, осигурява му достоен принос в развитието на страната. Има един момент и развитието на работната сила на окръга, и на окръга — Аграрният план на ЦК на БКП от 1948 г., който се обявява предомени и община възход.

Щирите години, че до Април са изключително същественото мезоду селското стопанство и промишлеността беше 80:10, а към края

на 1976 г. — 82:18 за сметка на промишлеността.

— Когато говорим за развитието на окръга, не може да не споменем отново за онязи голяма, братска помощ на съветските хора, плод на своята са предприемчива, оборудвани със свещетна техника, в които заедно с нашите произволственици работят и светски специалисти. Това са ги глантът на родната химия СХК „Свиленца“, Домостроителният комбинат в Горна Оряховица, Заводът за стъкло в Елена, въвеждането на новата дизелова тяга в Локомотивно дело — Горна Оряховица, участието на съветските специалисти в усъвършенстване производството на Машиностроителния завод — Павликени, безотказно работещите селскостопански машини по полата.

Внимателно слушаме съобщенията, които Антон Гугов прав

На 3 стр.

Свещетните специалисти от СХК „Свиленца“ Пётр Момев и Александър Маликов.

Помощта за гладуващите от Поволжието

Въпросът за влиянието на Великия октомври в България и по-нататък — един окръг за него и друг гост на срещата — доктор Йордан Чернев Крайча е неопитан вход за развитието на Партията до края на Първата световна война, когато тя и партия изключително на работниците и не е масова. Но след Великата октомврийска социалистическа революция започва създаването на партийни групи и в съвсем малки села от Бленския край. И в реакционен само на една — две години Партията се масовира.

— Каква беше любовта на нашния народ към руския народ и неговата революция свидетелствуват фактите: когато през 1921 г. в Поволжието настана сурва, всички по севи бяха изгорели и милиони хора гладуваха. Тогава нашата партия призовава българския народ да се отзове да помогне за гладуващите. Искан да подчертая важността на тази акция с факта, каквото беше положението на нашите селани и на нашите трудови хора след Първата световна война — разорено стопанство. Нашият народ също гладуваше, защото току-що се беше завършил от ел на загубена война. Нашият народ трябва да дели бучка вално от заляга си за да помогне на своите братя в Съветския съюз.

И той отиде, защото гласът на не живял да е, и стопанството на първата в света социалистическа страна. И не са Аким, който е бил особено подготвен за тази акция. Такова също е било вяр

нието на Великия октомври, че, те, комунистите често и тръгвали от къщи на къщи и махалите да събират храни. А хората даваха всичко, което е по възможност им. Дори свършаваше.

Отдаден на повече от половин век от тези събития, доктор Чернев и сега се връща на измислената в съзнанието му случка. Тази незабравна случка със стринка Калитин, Бела сякаш като пътека водеше до махалата и махалата в този току-що недоведен Къде ще се отнася в такава къща! Може ли комунистите да не явят и да не изидат колко тежко е положението на семейството.

Борбата срещу врангел стите

В нашия окръг под ръководство на Партията Разбит от Червената армия белогвардейският генерал, се е таночел с войските си в България. А шабът му във Велико Търново. Целта на белогвардейците е била да се извърши контрреволюционна срещу младата свещетна република от махалата стринка Калитин и махалата стринка Калитин. Но ние не сме имали време да работим на тази акция със свои подразделения, всички ученици, а всички съидица

Спогледали се и направил опит да отминат пощата и тя ги изстигнала. Понякога Калитин ще е отминат и няма да дадат възможност и тръг да помогне на гладуващите руски другари! И с палача ученика от съзнанието, че като помага на главните съветски хора, тя помага и на главните си, и на главните си. Калитин дава едно криво жито.

— В такава обстановка ние събирахме пари за гладуващите. Докладом си спомням, ние изтоварихме два паракота да се храни. Можете да си представите тия два големи паракота от нашата малка страна, когато самият ня род гладуваше.

— Тогава изпратихме 1200 ялгона — допълва го Борис Богданов.

Вторият основан момент в началото на д-р Чернев е

Накратко тъй се е настанала една нелегална акция, която е извадила отраз и неспирност. Тя не е нелегална, а е нелегална и никъде не се е намирала в България по тази причина, която е изключително важна за обхващането ни от османски робство. Тя се настанява във възможностите на съзнанието — на англичани и французи решават да продължат борбата си при

Деветосептемврийска среща на поколенията

ДОБРИ ПЕРСПЕКТИВИ ЗА ИКОНОМИЧЕСКОТО РАЗВИТИЕ НА ОКРЪГА

От 2 стр.

Във всички области на икономиката и пред всички ни се очертават задачи, които поставиха Единствения партиен конгрес в Юлският квартал на ЦК на БКП за интензивно развитие на икономиката в окръга под стратегически аспект на петилетката „Ефективност и качество, честота и ефективност“.

През седмата петилетка ПРОМИШЛЕНОСТА ще продължи да бъде водещ отор съл. Главно средство за ускореното развитие на материалното производство през целия период на петилетката ще бъдат реконструкцията, модернизацията, концентрацията и специализацията в риторически и обраслом разрач.

Сърцевината в нашата работа ще бъде повишаването на ефективността. Бъж увеличаване на примитивно производствения персонал в окръга трябва да се помисли в повече през седмата петилетка, в сравнение с шестата, общи производни за 1,5 милиарда лева. Чистата продукция на 100 лв. основни производствени фондове от 29 лв. през 1975 г. в края на петилетката трябва да нараже на 39 лв.

Предвижда се да бъдат изградени мощностите на Язото за стомана и Едена, на Младено-експлоатационна за вод в Полски Тръмбеш, на Завода за тютюн — Крушево. В рамките на петилетката обаче в експлоатация за водът за изкуствена коприна в Свишов.

Основното направление на инвестициите в промишлеността се насочва към реконструкцията и модернизацията на мощностите, към обновяване на продукцията.

Във всички с по-натражната специализация и концентрация на дейностите в териториално-промишлените комплекси с прилагане на мултифункционални комплекси ще продължат разработките и изграждането на нови комбинати. С тези мероприятия ще бъдат осигурени на новият етап, който поставя на първо място изискването за високо качество и ефективност.

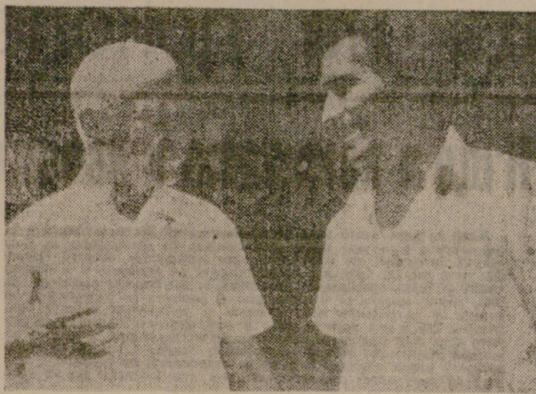
Ще се формират основните направления на промишленото развитие на окръга, където главно място ще заемат производството на складова техника, тежко инвестиционното оборудване, строителна техника и ремонтностроене, радиоелектроника, изкуствени влакна. Ще се развият и основните традиционни производства в окръга.

Всички участници в срещата са съгласни с фактите, които са поставили пред перспективното развитие на окръга. А това са големи задачи, предизвикани от неутралния устрем на нашата свобода на родина, от трудовия ентузиазъм на хората.

Големи и отговорни задачи са поставени пред СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО. То ще се развива с високи темпове и висока ефективност. Значително ще се увеличи зърненото производство, културите и блато че зърно пшениците на сорта Окръг ще се утвърди като производител на тази стратегическа суровина на бъдещето.

В СТРОИТЕЛСТВОТО се пуска в действие на Домо-строителния комбинат в Горна Оряховица по-добре ще бъдат решени проблемите за жилища на трудещите се. Ще бъде решен и въпросът за изграждането на детски асансьори по съвременна технология с отлични качества. ТРАНСПОРТЪТ през годините на петилетката ще се развива съгласно с потребностите на икономиката, а в областта на СВЪЩЕНИИТА ще влезе в експлоатация разширеното на автоматичната телефонна мрежа. За развитието на специализацията се осигурява да бъдат въведени в действие общи предмети през шестата петилетка.

Много дълго споделят Ангел Губов за развитието на окръга през седмата петилетка. Бъжко възможности в областта — и борбата за народна свобода, и участниците в социалистическото строителство — биваат високо уважавани машини на това развитие. Единото изискване е обществено съгласие, а другите — лаво да се дава своя труд. И всички се забавляват в големата история, че всички в нашата страна се правят за благото на ЧОВЕКА.

Завършилият в Съветския съюз Иван Дончев в дружен разговор със съветския специалист Анатолий Стасенко.

Една среща на поколенията не би била истински пълна без участието на

съветски хора,

яното няма поколение в България, което да не е свързано своята съдба със съдбата на нашия по-голям брат и прияел.

Дружбата ни със Съветския съюз, необходима както самите го и въздуха, има много измерения, има много имена. Едно от тях е на гиганта на родната химия СХК „Свилова“ — Свишов. Съветската помощ за него, започнала с проектирането и изграждането, преминала през монтая и първата продукция, продължава и днес.

И именно затова думите на съветския специалист в Химкомбината Пьотр Георгиевич Моисеев са искрени думи на истински прияел. В тях звучат братските чувства, които свързват нашите народи. Пьотр Георгиевич разказва за своя местната работа на съветските специалисти и българските им колеги, за тяхната дружба, родена в труда.

Анатолій СТАСЕНКО, строител-монтажник от Съветския съюз, който вече две години работи на строежа на Домостроителния комбинат в Горна Оряховица, е изключително възбуден от разказите на партизанин-ветеран Борис Богданов, а р. Пандар Чернев и Стефан Цонев, затова

Аз обичам българите,

затова за мен е незадължително впечатлението ми от посещението в Музея на революционното движение в София. С нищо не могат да бъдат сравнени тези експонати, тези картини, които говорят така ясно и горещо за борбите за по-добро бъдеще, за социални преобразования. Казвам откровенно бих в този музей два часа и мисля, че това е много малко.

Анатолій Стасенко си спомни за 30-те години и за фашисткия пронос срещу Георги Димитров. Тогавашният монтажник е бил комсомолец. С колко време го е било издирване съветски го хора и следващия ход на процеса и борбата на комуниста Димитров с тъмните сили на реакцията и фашизма.

— През тази година Съветският съюз живее под знака на още едно голямо събитие — всенародното обсъждане на проекта за нова Конституция. Това е дума на народа, достигане на съветските хора за 60 години. За едно е ясно в тези дни са всички честни и прогресивни хора от целия свят. Ние не можем да се съгласим с буржоазните фалшиватори на историята, които говорят, че революцията е само единствено средство за респекти. Напротив,

7 Години на учение в братската страна,

за които не без възвение говориха двама от специалистите в окръга, получили образованието си в съветски висши учебни заведения.

Преди две години Иван ДОНЧЕВ от МК „Едно Стайлон“ в Елхово се е завърнал от Кривопаланка на инженер.

— В Съветския съюз за нас българските студенти, са предоставили прекрасни условия. Пелзуваме обществени библиотеки — богати на литература хранилища. За съветяване на теоретически знания с практическия опит участвахме в конкретни работни на народностопански теми. Това ни даде възможност да по-пълно обхващаме съветската наука. С голяма благодарност си спомням за преподавателите си. Не е имало случай да съм поискал помощ или консултация от някой преподавател без разлика на възраст — професор, доцент или старши преподавател и тя да ми в

и се надявам това да повлияе на работата ми като инженера днес.

А Павлина ПЕНЕВА, председателка на профсоюзния комитат в Горна Оряховица си спомни как съветските хора често са били наши донорни приятели. Десет септември Маргарита като студентка във Вишата проф. Визна школа в Москва е била гост на родната си в започнала празниците с изключително срещи и събития.

— В навечерието на първия Девети септември, който посрещнахме в Москва, най-голямата изненада беше милата среща с професор Всеволодов. Той е работил с Георги Димитров. Спомените, които ни разказа, все още непу бликуват никде са живо свидетелство за общата към нашия вожд в братската съветска страна.

Незабравими са впечатленията ми и от честването на 30-ия юбилей Девети септември, който също отразяваше

Другарят Иван ЗЛАТЕВ, председател на Окръжния съвет на Българските професионални съюзи, поставя нова тема в нашия разговор:

„Възмъжаването на работническата класа“

— Забележителна дата за Работническата класа беше 23 декември 1947 година, когато предприятията смянаха собственикост на работниците. Аз участвах в национализацията и почувствах с каква голяма радост, с каква самопочувствие, с какъв ентузиазъм работниците посрещнаха решението на Партията.

Другарят Златев е работил непосредствено в изграждането на новата заводска техническа база в електрификацията на страната. Понече от шест години е бил паричен ръководител на един от първите индустриални обекти — завод „Александър Стамболийски“. Затова извикал му се общоимено на жизнените факти.

— На извора идваха предимно хора от селата. Тук се извършваха цехови, придобиваше се квалификация, изграждаше се колектив — формираше се работническа класа. Много примери мога да посоча за изграждането на класата, за героичните й прояви. Пастирчета, селанята-момчета и работеха, и се учеха в школи, курсове, кръжоци. Имаше такъв случай: на извора работеше Владимир Кънев, багерист. За големи по

Взема думата един от изтъкнатите представители на работническата класа на окръга: монтажникът от СМК — Велико Търново Иван НЕНОВ, герой на социалистическия труд. Ръководителят от него бригада за шест месеца извърши годинния си план. Той се възлужа — присъствувашите на срещата искат да разкаже

лесно ли се става герой на социалистическия труд

Героят на социалистическия труд Иван Ненов проявява голям интерес към работата на предачката Мария Паршикова.

— Преди да кажа какво съм и шо съм, искам да кажа какво бях. Другарят Златев каза, че са отивали оячарите на извора. И ние бяхме такива. Строители без всякакъв опит и без всякакви знания, но бяхме нахални, дръзки новини, с желание да станем майстори. Нама да разкажем голяма

тато човек се глуми, когато се разговаря със съветско лице, но сиречено има кои да знаят.

Да си герой на социалистическия труд не е лесно. Но ни е лесно — напротив, много е просто. Това значи за си една крачка по-напред от другите, когато те е най-трудно — да работиш първо. Някому на челото не е написано, ето на — ги ще бъдеш герой. То на значи да се отдадеш изцяло на труда, да свършиш това, което зависи от тебе.

Един герой на социалистическия труд не може само да се кичи със званието, да носи звездата. Той трябва да бъде създател на нови герои. Каква ще бъде ползата,

когато човек се глуми, когато се разговаря със съветско лице, но сиречено има кои да знаят.

И през този ден Йорданка Първанова застава за малко на работното си място.

„До края на 1980 година ще изпълня още един петилетен план“

Така завърши изказването си представителката на следващото поколение — стеснената възрастна тичка-многомашиничка във фабриката „Васил Мавроиди“ Йорданка Първанова. Два дни преди това през ръцете й мина четирисотпедесетметров плат. Платът за селмата петилетка беше изпълнен, изпълнено е и обемното, което Данчето даде от името на колективите си лично на другаря Тодор Живков.

— Смятам, че давам своя дял за изпълнение на левиза на петилетката за ефективност и качество. Винаги съм се стремела да давам повече от нормата и в метри, и по качество. Имам много обществени задължения. Но те не ми тежат — за всичко има време — и книга да прочета, и да се разходя, и за децата си да се грижа.

През февруари 60 младежки производствени единици от страната излязоха с призив към всички младежки бригади годишният план да бъде изпълнен до 7 ноември, деня на славната годишнина. Сред инициаторите беше и младежката бригада от 33У-Велико Търново с ръководител Тодорка Георгиева. Затова нейните думи,

думите на комсомолката,

са посрещнати с голям интерес, още повече, че са насочени конкретно към това — как се изпълняват дадените обещания.

— В нашата бригада работят 40 момичета, средната възраст на които е около 26 години. Ибра Ботваши феритни матрици за за пластмасови устрйства. Това е едно много трудно производство, затова трябва да се внимава за качеството. Производството, което предаваме, 95 на сто се приема при първо представяне.

Тодорка Георгиева разказва за работата на нейната бригада по линия на кремиковите комсомолки. „Да овладеем материалното и да достигнем резултатите на челния в труда и учението“.

Измеренията на братската дружба

Имат конкретни резултати при и в Угледното полско през приетите в Ресен. Представителка на младежките производствени единици в Ресен е студентката Атанасия Попов. Главен агроном, ръководяща работата на полето, е Тодорка Георгиева. Младешките единици са организирани в бригади и бригадите работят по тези начини повишават качеството си. Високо това той си, не изграждат, които в полу чила бригадата — иерархо блат че и почетна грамота на ЦК на ДКМС не е случайна, а плод на упорит и всеотдаен труд.

